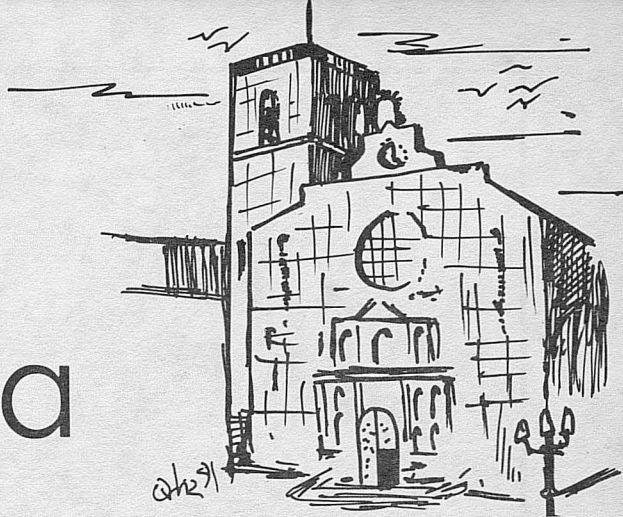

la plaça

Quan es fa fosc, tot el jovent s'apropa a la plaça una estona, i de mica en mica s'omplen tots els bancs i pedrissos. Allà en aquell cantó s'hi asseu la meua colla, fent el quatre de les escales.

Allí es parla, es fa gresca i sobretot es riu. Els nois diuen acudits i a veure qui la diu més grossa!

Ara n'han arribat dos amb moto, i vés a saber on les podran deixar. Miren, guaiten, engeguen altre cop i donen un tomb per la plaça.

L'església amb la porta oberta, s'alça cel amunt amb aquell color que li donen els llums de cap al tard. Sense saber d'on venen, passa una volada d'ocells amb uns xiscles que fan esgarriar, i tothom se'ls queda mirant.

S'ha aturat una noia al nostre racó i mentre parlàvem ha passat aquell soldat que avui té "passeig", ens ha saludat i ja havia d'anar-se'n.

Cada vegada és més fosc, però la calor afluixa una mica. Asseguda de cara a la plaça Petita em sembla que porta una corona verda (són els arbres que la volten i es donen la mà) i del mig —de la font— surt la figura lluent de la noia que porta una copa alçada i tothom diria que va a donar beure a la lluna. Jo també tinc set. Ens mengem un gelat d'horxata.

M'ho miro bé i veig totes dues places voltades de cases. Tot és un anar de joves i gent que vénen del Casal, o que entren i surten dels carrers que fan cap aquí. Un hola i un adéu per a donar a tothom qui passa. Sí, jo també el conec.

En sec s'han obert les fonts de colors del llac i l'aigua vola, salta, fa aquell soroll tan fresc i aquells dibuixos tan bonics.

Sento tocar campanades i cal anar-se'n. Adéu, que el rellotge ja ho diu. Tornant a casa em sembla que les sabates fan més soroll que mai, el carrer em sembla més ample perquè gairebé no trobo ningú. Totes les cases tenen les persianes penjant fora els balcons, que entri la fresca. I de totes en surt la veu de la televisió engegada i soroll de plats; sí, és l'hora de sopar.

Camino a poc a poc, amb el cel retallat pel carrer, ple, ple d'estels. Sí, demà farà calor. De fet, ja m'ho pensava.

CENTRE D'ESTUDIS
RIUDOMENCs
«ARNAU DE PALOMAR»

NO ESTEM ENCORATS EN CAP PUNT.
VENIM DEL NORD, VENIM DEL SUD. ANEM
OEST ENLLÀ I A L'EST TAMBÉ. COM A LA ROSA
QUÈ AGLUTINA TOTS ELS VENTS. ESTEM
AL SERVEI DEL NOSTRE POBLE.

